Euroopan parlamentti
2014-2019

Istuntoasiakirja

B8-0318/2016 }
B8-0319/2016 }
B8-0320/2016 }
B8-0321/2016 }
B8-0322/2016 }
B8-0323/2016 }
B8-0324/2016 } RC1

8.3.2016

YHTEINEN PÄÄTÖSLAUSELMAESITYS

työjärjestyksen 123 artiklan 2 ja 4 kohdan mukaisesti

joka korvaa seuraavat poliittisten ryhmien jättämät päätöslauselmaesitykset:
ECR (B8-0318/2016)
S&D (B8-0319/2016)
Verts/ALE (B8-0320/2016)
EFDD (B8-0321/2016)
ALDE (B8-0322/2016)
GUE/NGL (B8-0323/2016)
PPE (B8-0324/2016)

Eritrean tilanteesta
(2016/2568(RSP))

Davor Ivo Stier, Lars Adaktusson, Lara Comi, Agustín Díaz de Mera García Consuegra, Michael Gahler, György Hölvényi, Roberta Metsola, Maurice Ponga, Cristian Dan Preda, Fernando Ruas, Antonio Tajani, Bogdan Brunon Wenta, Joachim Zeller, Milan Zver
PPE-ryhmän puolesta
Victor Boştinaru, Linda McAvan, Norbert Neuser, Elena Valenciano, Ana Gomes, Marita Ulvskog, Marlene Mizzi, Doru-Claudian Frunzulică,

Enrique Guerrero Salom, Richard Howitt, Francisco Assis,
Zigmantas Balčytis, Hugues Bayet, Brando Benifei, José Blanco López,
Vilija Blinkevičiūtė, Biljana Borzan, Soledad Cabezón Ruiz,
Nicola Caputo, Andrea Cozzolino, Andi Cristea, Isabella De Monte,
Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, Neena Gill, Maria Grapini,
Sylvie Guillaume, Jytte Guteland, Anna Hedh, Afzal Khan, Jeppe Kofod,
Olle Ludvigsson, Krystyna Łybacka, Costas Mavrides, Sorin Moisă,
Momchil Nekov, Pier Antonio Panzeri, Demetris Papadakis,
Vincent Peillon, Tonino Picula, Kati Piri, Miroslav Poche,
Inmaculada Rodríguez-Piñero Fernández, Monika Smolková,
Tibor Szanyi, Claudia Tapardel, Julie Ward, Flavio Zanonato
S&D-ryhmän puolesta
Charles Tannock, Mark Demesmaeker, Ryszard Antoni Legutko,
Angel Dzhambazki, Ryszard Czarnecki, Arne Gericke
ECR-ryhmän puolesta
Beatriz Becerra Basterrechea, Nedzhmi Ali, Petras Auštrevičius,
Izaskun Bilbao Barandica, Dita Charanzová, Martina Dlabajová,
Fredrick Federley, Charles Goerens, Nathalie Griesbeck, Marian Harkin,
Filiz Hyusmenova, Ivan Jakovčić, Ilhan Kyuchyuk, Valentinas Mazuronis,
Louis Michel, Javier Nart, Urmas Paet, Maite Pagazaurtundúa Ruiz,
Marietje Schaake, Hannu Takkula, Pavel Telička, Ivo Vajgl,
Hilde Vautmans, Paavo Väyrynen, Cecilia Wikström
ALDE-ryhmän puolesta
Marie-Christine Vergiat, Malin Björk, Lola Sánchez Caldentey,
Barbara Spinelli, Patrick Le Hyaric
GUE/NGL-ryhmän puolesta
Judith Sargentini, Maria Heubuch, Bodil Valero
Verts/ALE-ryhmän puolesta
Fabio Massimo Castaldo, Ignazio Corrao, Isabella Adinolfi
EFDD-ryhmän puolesta

Euroopan parlamentin päätöslauselma Eritrean tilanteesta
(2016/2599(RSP))

Euroopan parlamentti, joka

– ottaa huomioon aikaisemmat päätöslauselmansa Eritreasta, etenkin 7. helmikuuta 2002[1], 18. marraskuuta 2004[2] ja 15. syyskuuta 2011[3] antamansa päätöslauselmat maan ihmisoikeustilanteesta, mukaan lukien Dawit Isaakin tapaus,

– ottaa huomioon YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselmat 751(1992), 1882(2009), 1907(2009) ja 2023(2011) sekä päätöslauselman 2244(2015), jolla Eritrealle määrättyä aseidenvientikieltoa jatkettiin 15. marraskuuta 2016 asti, ja 19. lokakuuta 2015 päivätyn Somaliaa ja Eritreaa käsittelevän seurantaryhmän raportin,

– ottaa huomioon Eritrean ihmisoikeustilannetta käsittelevän erityisraportoijan Sheila B. Keetharuthin 19. kesäkuuta 2015 YK:n ihmisoikeusneuvostolle esittämän raportin,

– ottaa huomioon AKT–EU-kumppanuussopimuksen (Cotonoun sopimus), sellaisena kuin se on tarkistettuna vuosina 2005 ja 2010, ja sen, että Eritrea on sopimuksen allekirjoittajavaltio,

– ottaa huomioon Eritreaa koskevista rajoittavista toimenpiteistä 1. maaliskuuta 2010 tehdyn neuvoston päätöksen 2010/127/YUTP[4] sellaisena kuin se on muutettuna 26. heinäkuuta 2010 tehdyllä neuvoston päätöksellä 2010/414/YUTP[5] ja edelleen 15. lokakuuta 2012 tehdyllä neuvoston päätöksellä 2012/632/YUTP[6],

– ottaa huomioon kehitysvaliokunnan valvontatyöryhmän A 11. marraskuuta 2015 esittämät päätelmät,

– ottaa huomioon Euroopan ulkosuhdehallinnon (EUH) tiedottajan 18. syyskuuta 2014 antaman julkilausuman poliittisista vangeista Eritreassa,

– ottaa huomioon EUH:n vuonna 2015 julkaiseman raportin Eritrean ja EU:n kumppanuudesta,

– ottaa huomioon YK:n tasa-arvojärjestön kesäkuussa 2014 julkaiseman maaraportin Eritrean hallituksesta,

– ottaa huomioon 3. helmikuuta 2016 voimaan tulleen Eritrean maaohjelman, joka kuuluu yhdenteentoista Euroopan kehitysrahastoon,

---

[1] EYVL C 284 E, 21.11.2002, s. 359.
[2] EUVL C 201 E, 18.8.2005, s. 123.
[3] EUVL C 51 E, 22.2.2013, s. 146.
[4] EUVL L 51, 2.3.2010, s. 19.
[5] EUVL L 195, 27.7.2010, s. 74.
[6] EUVL L 282, 16.10.2012, s. 46.

– ottaa huomioon Eritrean ihmisoikeustilannetta käsittelevän YK:n tutkintakomission 8. kesäkuuta 2015 tiedotusvälineille antaman lausunnon,

– ottaa huomioon kidutuksen ja muun julman, epäinhimillisen tai halventavan kohtelun tai rangaistuksen vastaisen yleissopimuksen,

– ottaa huomioon 23. marraskuuta 2011 ja 25. kesäkuuta 2013 annetut AKT:n ja EU:n yhteisen parlamentaarisen edustajakokouksen yhteispuheenjohtajien julkilausumat Eritrean ihmisoikeustilanteesta,

– ottaa huomioon 27. toukokuuta 2015 käymänsä keskustelun unionin Eritrealle antamasta kehitysavusta dokumentoitujen ihmisoikeusrikkomusten valossa,

– ottaa huomioon vuonna 1997 hyväksytyn Eritrean perustuslain, jossa taataan kansalaisvapaudet, uskonnonvapaus mukaan luettuna,

– ottaa huomioon Kansainvälisen työjärjestön (ILO) pakollista työtä koskevan sopimuksen nro 29, pakkotyön poistamista koskevan sopimuksen nro 105 sekä ammatillista järjestäytymisvapautta ja ammatillisen järjestäytymisoikeuden suojelua koskevan sopimuksen nro 87,

– ottaa huomioon vuonna 1981 annetun ihmisoikeuksia ja kansojen oikeuksia koskevan Afrikan peruskirjan,

– ottaa huomioon vuonna 1966 tehdyn kansalaisoikeuksia ja poliittisia oikeuksia koskevan kansainvälisen yleissopimuksen,

– ottaa huomioon vuonna 1948 annetun ihmisoikeuksien yleismaailmallisen julistuksen,

– ottaa huomioon työjärjestyksen 123 artiklan 2 ja 4 kohdan,

A. toteaa, että EU on tukenut Eritreaa siitä lähtien, kun se itsenäistyi Etiopiasta vuonna 1993; toteaa, että Eritrean hallitus ei ole täyttänyt maan itsenäistymisen jälkeen annettua alkuperäistä lupausta demokratiasta ja oikeusvaltiosta käyttäen tekosyynä kansallista puolustusta tai kansallispalvelusta; toteaa, että vuodeksi 1997 suunniteltuja presidentinvaaleja ei koskaan pidetty ja että samana vuonna ratifioitua perustuslakia ei ole koskaan pantu täytäntöön; toteaa, että vuoden 2009 aluevaaleja ei ole vielä järjestetty; toteaa, että jo ennen kansalliskokouksen hajottamista vuonna 2002 lakeja säädettiin hallituksen määräyksillä;

B. toteaa, että Eritrean itsenäistyminen Etiopiasta vuonna 1993 synnytti kansainvälisen yhteisön ja Eritrean kansan keskuudessa toiveita, että tämä auttaisi eritrealaisia rakentamaan maan, jossa kunnioitetaan ihmisoikeuksia ja joka on vapaa sorrosta; toteaa, että näin ei ole tapahtunut vaan sen sijaan sorto on entistä pahempaa ja ihmisoikeusloukkaukset ovat lisääntyneet;

C. ottaa huomioon, että YK:n erityisraportoijan raportissa todetaan, että Eritrean ihmisoikeustilanne on heikoimpia maailmassa ja ihmisoikeusloukkauksia tapahtuu

rutiininomaisesti päivittäin eikä parannusta ole havaittu viime vuosina; toteaa, että useat nuoret ovat lähteneet maasta paetakseen sortohallitusta ja pakollista asepalvelusta, joka alkaa usein hyvin nuorella iällä, että säädöksen mukaista 18 kuukauden palvelusaikaa pidetään usein pilkkana niin, että useimmat eritrealaiset joutuvat palvelemaan määräämättömän ajan, ja että tällainen pidennetty pakollinen asepalvelus tuhoaa maan mahdollisuudet taloudelliseen kasvuun; toteaa, että kansallispalvelusta maksettavan palkan mahdollinen korottaminen on merkityksetöntä sillä äskettäinen nakfan devalvointi ja pankkirajoitukset ovat aiheuttaneet maahan valuuttavajeen; toteaa, että monia asevelvollisia käytetään pakkotyöhön ja heille annetaan siviilitehtäviä; toteaa, useimmat kansallispalveluksessa olevat joutuvat orjuuteen, jossa kaikkea työtä, kaikkia työhakemuksia ja mahdollisuuksia perhe-elämään valvotaan; toteaa, että uskonnon harjoittamisen vapautta, tiedotusvälineiden vapautta ja sananvapautta ei ole taattu;

D. ottaa huomioon, että Eritrean ihmisoikeustilannetta käsittelevän YK:n tutkintakomission havaintojen mukaan teloitukset ilman oikeudenkäyntiä, kidutus (mukaan lukien seksuaalinen kidutus ja seksiorjuus), orjuuden muodon saanut kansallispalvelus, pakkotyö ja shoot-to-kill -valtuutus rajoilla saattavat olla rikoksia ihmisyyttä vastaan;

E. ottaa huomioon, että Human Rights Watch totesi, että Eritreassa ei ole uskonnonvapautta; ottaa huomioon, että hallinto ahdistelee vakavasti kansalaisia, jotka harjoittavat muuta uskontoa kuin hallinnon tunnustamia neljää uskontoa; ottaa huomioon, että myös tunnustettujen uskontojen tapauksessa hallinto puuttuu ihmisten uskonnon harjoittamiseen;

F. toteaa, että homoseksuaalisuus on laitonta Eritreassa ja että hallitus kieltäytyy panemasta täytäntöön syrjinnän vastaista lainsäädäntöä homo- ja biseksuaalisten sekä trans- ja intersukupuolisten henkilöiden (HLBTI) suojelemiseksi;

G. ottaa huomioon, että naisiin kohdistuvaa syrjintää ja väkivaltaa esiintyy kaikkialla Eritrean yhteiskunnassa; ottaa huomioon, että naiset ovat äärimmäisen suuressa vaarassa joutua seksuaalisen väkivallan kohteiksi paitsi armeijassa ja armeijan harjoitusleireillä, myös yhteiskunnassa yleensä, jossa naisiin kohdistetaan väkivaltaa ilman rangaistuksen pelkoa; ottaa huomioon, että Eritreassa arviolta 89 prosenttia tytöistä on joutunut sukuelinten silvonnan kohteiksi; ottaa huomioon, että maaliskuussa 2007 hallitus ilmoitti, että naisten sukuelinten silpominen on julistettu rikokseksi, että sen harjoittaminen on kielletty ja että vuonna 2007 hallitus tukee ohjelmia, joilla käytäntöä vastustetaan; ottaa huomioon, että naiset voivat menettää oikeutensa ruokakuponkeihin ja oikeutensa maahan;

H. ottaa huomioon, hyvin monia eritrealaisia on pidätetty erilaisista epäoikeutetuista syistä, kuten riippumattomien mielipiteiden ilmaisemisesta, tai ilman täsmällistä perustelua ja määräämättömäksi ajaksi; toteaa, että vangittuja, myös lapsia, pidetään erittäin kurjissa oloissa, jotka joissakin tapauksissa vastaavat kidutusta, ja että heiltä kielletään lääketieteellinen hoito; toteaa, että naisvankien vartijat ovat usein miehiä, mikä lisää seksuaalisen ja sukupuoleen perustuvan väkivallan vaaraa; ottaa huomioon, että Freedom House -järjestön (vuoden 2015 raportti) luokituksen mukaan Eritrean mediaympäristö on edelleen yksi kaikkein tukahdutetuimmista maailmassa, että

kaikkein alimmilla mahdollisilla pisteillä se sijoittuu "pahnan pohjimmaiseksi" ja että internetin levinneisyys on yksi maailman alhaisimmista (vain yksi prosentti);

I. toteaa, että EUH:n tiedottajan Brysselissä 18. syyskuuta 2014 antamassa lausunnossa esitettiin huoli siitä, että parlamentin jäsenistä ja Eritrean kansanrintama demokratian ja oikeuden puolesta -puolueen (PFDJ) merkittävistä jäsenistä koostuva 11 henkilön ryhmä on ollut pidätettynä 18. syyskuuta 2001 lähtien ilman syytettä, tuomioita tai mahdollisuutta asianajajan tapaamiseen ja että 23. syyskuuta 2001 lähtien 10 riippumatonta toimittajaa, joiden joukossa on Ruotsin kansalainen ja ainoa eurooppalainen mielipidevanki Dawit Isaak, on ollut vangittuna; toteaa, että patriarkka Abune Antonios on ollut eristettynä ja kotiarestissa tammikuusta 2006 lähtien;

J. toteaa, että lehdistönvapautta ei ole, koska riippumattomat tiedotusvälineet ovat kiellettyjä Eritreassa, ja että Toimittajat ilman rajoja -järjestön lehdistönvapautta mittaavan indeksin mukaan Eritrea on ollut viimeisellä sijalla 170–180:stä arvioidusta maasta kahdeksana vuonna peräkkäin;

K. toteaa, että YK:n kehitysohjelman vuoden 2015 inhimillisen kehityksen raportin mukaan Eritrea oli 188 maan joukosta 186. sijalla vuoden 2015 inhimillisen kehityksen indeksissä;

L. ottaa huomioon, että YK:n erityisedustajan mukaan Eritrean ihmisoikeustilanteessa on kolme keskeistä huolenaihetta: taloudellisten, sosiaalisten ja kulttuuristen oikeuksien nauttiminen, mukaan luettuna oikeus asianmukaiseen asuntoon, salakuljetus ja ihmiskauppa sekä ilman huoltajaa olevien alaikäisten määrän kasvu, kun nämä alaikäiset muodostavat osan yli 5 000 ihmisestä, jotka pakenevat maasta joka kuukausi;

M. ottaa huomioon, että 26. kesäkuuta 2015 sadat eritrealaiset pakolaiset osoittivat mieltään Afrikan unionin päämajan edustalla ja vaativat alueellista organisaatiota painostamaan heidän kotimaataan demokraattisiin uudistuksiin; ottaa huomioon, että mielenosoittajat syyttivät Eritrean pitkäaikaista presidenttiä Isaias Afewerkiä diktaattoriksi ja vaativat Afrikan unionia ryhtymään toimiin;

N. toteaa, että marraskuussa 2015 YK varoitti tämänhetkisen El Niño -ilmiön seurauksena syntyvästä vakavasta kuivuudesta Afrikan sarvessa; ottaa huomioon, että YK totesi joulukuussa 2015, että tämä kaikkien aikojen pahin kuivuus alueella heikentää satoja 50–90 prosenttia; toteaa, että tämän seurauksena Eritrea kuuluu maihin, joilla on huomattavia vaikeuksia varmistaa väestönsä elintarviketurva;

O. toteaa, että täysin kuivuuden aiheuttaman todellisen tilanteen vastaisesti Eritrean presidentti on torjunut elintarvikekriisiin liittyvät pelot sanoen, että maata ei kohtaa minkäänlainen kriisi maataloustuotannon vähenemisestä huolimatta;

P. ottaa huomioon, että EU antaa Eritrealle merkittävää kehitysapua ja muuta apua;

Q. ottaa huomioon, että vuonna 2011 Eritrean hallitus keskeytti yksipuolisesti avun vastaanottamisen eikä julkisesti tunnusta yhteistyötään ja kumppanuuttaan EU:n kanssa;

toteaa, että Eritrea ei anna Euroopan parlamentin jäsenille mahdollisuutta vierailla Eritreassa vapaasti ja ilman valvontaa;

R. ottaa huomioon, että menettäessään toimeentulonsa naiset ja lapset ovat halukkaampia pakenemaan maasta; toteaa, että vuonna 2015 maastaan pakenevia eritrealaisia oli lukumääräisesti neljänneksi eniten vaaralliselle matkalle Eurooppaan lähtevistä ihmisistä (syyrialaisten, irakilaisten ja afganistanilaisten jälkeen), jotka ovat säälimättömien ihmissalakuljettajien armoilla ylittäessään vaarallisesti Välimerta; toteaa sen vuoksi, että Eritrean tilanne vaikuttaa välittömästi Eurooppaan, sillä jos maassa kunnioitettaisiin ja noudatettaisiin ihmisoikeuksia ja ihmiset voisivat elää pelkäämättä, eritrealaiset voisivat palata kotimaahansa;

S. toteaa, että YK:n pakolaisvaltuutetun mukaan yli 400 000 eritrealaista eli 9 prosenttia koko väestöstä on paennut maasta; ottaa huomioon, että UNHCR arvioi, että maasta lähtee noin 5 000 ihmistä kuukaudessa, mikä paljolti johtuu vakavista ja toistuvista ihmisoikeusloukkauksista; ottaa huomioon, että vuonna 2015 turvapaikkaa EU:ssa hakeneista eritrealaisista 69 prosentille myönnettiin pakolaisasema ja 27 prosentille annettiin toissijaista suojelua, mikä kuvastaa vainon vakavuutta Eritreassa;

T. ottaa huomioon, että ihmiskauppa lunnaiden toivossa sekä vakava kidutus Siinain alueella on johtanut monien kaapattujen eritrealaispakolaisten surmaamiseen ja katoamiseen, kun taas vakavista traumoista kärsivät eloonjääneet ovat jääneet vaille hoitoa ja tukea; ottaa huomioon, että näistä rikoksista ei rangaista ja että syyllisiä ei ole tuotu oikeuden eteen; toteaa, että erityistä huomiota olisi kiinnitettävä ilman huoltajaa oleviin ihmiskaupan lapsiuhreihin, koska he tarvitsevat erityistä apua ja tukea erityisen haavoittuvan asemansa vuoksi;

U. ottaa huomioon, että 22. helmikuuta 2016 Afrikan sarven alueen maiden yhteistyöjärjestön (IGAD) turvallisuusalan ohjelma julkisti virallisesti Addis Abebassa ihmiskauppaa käsittelevän tutkimuksen ”Human Smuggling and Trafficking on the Horn of Africa-Central Mediterranean Route”;

V. toteaa, että Eritrea kannattaa Khartumin prosessia (EU:n ja Afrikan unionin 28. marraskuuta 2014 käynnistämä aloite, jonka tarkoituksena on käsitellä muuttoliikettä ja ihmiskauppaa koskevaa kysymystä), johon sisältyy konkreettisten hankkeiden täytäntöönpano, mukaan luettuina oikeuslaitoksen valmiuksien tehostaminen ja tietämyksen lisääminen;

W. ottaa huomioon, että unioni asetti Eritrealle pakotteita alun perin maaliskuussa 2010 pannakseen täytäntöön YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselman 1907(2009) ja että näihin sisältyi aseidenvientikielto, matkustusrajoituksia ja varojen jäädyttäminen rauhaa ja kansallista sovintoa uhkaavilta henkilöiltä;

X. toteaa, että Eritrean vakauttaminen on EU:n omien etujen mukaista, koska nykyisen tilanteen vuoksi väestön merkittävän osan on pakko paeta ja tuhannet ihmiset menettävät henkensä rikollisten toimien vuoksi, maahanmuuttajien salakuljetus ja ihmiskauppa mukaan luettuina;

Y. ottaa huomioon, että hallinto on ulottanut totalitaarisen otteensa eritrealaisten diasporaan, kiristänyt diasporassa eläviltä rahaa maasta muuttaneisiin sovellettavalla kahden prosentin verolla, vakoillut heitä ja kohdistanut toimia Eritreaan jääneisiin perheenjäseniin, jos heidän omaisensa katsotaan toimineen väärin; ottaa huomioon, että 28. tammikuuta 2016 Eritrean kansallisen kehityksen ministeri ja EU:n edustuston päällikkö allekirjoittivat Asmarassa 11. Euroopan kehitysrahaston piiriin kuuluvan maaohjelman, jonka arvo on 200 miljoonaa euroa seuraavien viiden vuoden aikana; ottaa huomioon, että toimissa olisi keskityttävä uusiutuvaan energiaan, hallintoon ja julkisten varojen hoitoon erityisesti energia-alalla;

Z. ottaa huomioon, että kehitysvaliokunta pyysi 13. marraskuuta 2015 komissiota ja EUH:ta ottamaan huomioon EKR:n komitealle lähetetyt Eritrean kansallista maaohjelmaa koskevat johtopäätökset, joissa viitattiin Eritrean hallituksen ihmisoikeusrikkomusten laajuuteen ja vakavuuteen, hallituksen olemattomaan luotettavuuteen kehitysyhteistyökumppanina, kaikkialle ulottuvaan korruptioon ja maan julkisen varainhoidon käytännössä täydelliseen avoimuuden puutteeseen sekä vaaraan siitä, että EKR:n varoja käytetään muuttoliikkeen hallintaan; ottaa huomioon, että kehitysvaliokunta pyysi, että EKR:n komitea ei hyväksyisi maaohjelmaa ennen uusia keskusteluja; toteaa, että parlamentin kanta jätettiin huomiotta;

AA. ottaa huomioon, että PFDJ on luonut pakolaisten ja diasporassa elävien yhteisöjen valvonta- ja seurantajärjestelmän suurlähetystöjen avulla, jotka osallistuvat kiristämiseen keräämällä diasporassa eläviltä ns. vapaaehtoismaksuja palveluista, kuten henkilötodistuksista, passeista, syntymätodistuksista ja tärkeistä asiakirjoista, joista pakolaiset saattavat olla riippuvaisia; toteaa, että tällaiset menettelyt ovat diplomaattisia suhteita koskevan Wienin yleissopimuksen vastaisia; ottaa huomioon, että PFDJ:n nuorisojärjestön johtajat Alankomaissa ovat käynnistäneet Eritrean poliittisen johdon tuella hollantilaisia tutkijoita, tiedotusvälineitä ja hallituksen laitoksia vastaan oikeustoimia, joiden tarkoituksena on oletetusti vaientaa hallinnon arvostelijat; toteaa, että myös Eritrean ihmisoikeustilannetta käsittelevää YK:n erityisraportoijaa on uhkailtu;

1. panee hyvin huolestuneena merkille surkean ihmisoikeustilanteen jatkumisen sekä oikeusvaltion ja tiedotusvälineiden vapauden täydellisen puuttumisen Eritreassa;

2. korostaa, että etusijalle on asetettava puuttuminen oikeusvajeeseen, demokraattinen hallinto ja oikeusvaltion palauttaminen siten, että tehdään loppu autoritaarisesta hallinnosta, jonka aiheuttaman pelon perustana ovat mielivaltaiset pidätykset ja eristysvankeus sekä kidutus ja muut ihmisoikeusloukkaukset, joista jotkut voivat olla rikoksia ihmisyyttä vastaan;

3. kehottaa Eritrean hallitusta lopettamaan ajallisesti rajoittamatonta kansallispalvelusta koskevan järjestelmän ja palauttamaan siviiliin palveluksessa olevat, jotka ovat päättäneet pakollisen 18 kuukauden palveluksensa, ja tosiasiallisesti lopettamaan palvelukseen kutsuttujen sijoittamisen pakkotyöhön kyseisen palvelusajan jälkeen, tarjoamaan mahdollisuuden aseistakieltäytymiseen omantunnon syistä ja lopettamaan käytännön, jossa kaikkien koululaisten on vietettävä koulunsa viimeinen vuosi armeijan

harjoitusleirillä; kehottaa Eritrean hallitusta takaamaan, että kukaan ei aloita sotilaskoulutusta ennen 18:aa ikävuotta ja että ketään väestöön kuuluvaa ei kutsuta asepalvelukseen tavanomaisen asepalvelusiän jälkeen; panee merkille, että Eritrean viranomaiset muistuttivat helmikuussa 2016, että EU:n sopimus ei johda minkäänlaisiin uudistuksiin Eritrean asepalvelusta koskevassa politiikassa;

4. uskoo, että EKR:n komitean olisi pitänyt ottaa huomioon kehitysvaliokunnan suositus olla hyväksymättä maaohjelmaa ilman uusia keskusteluja; katsoo, että Eritreaa koskevan maaohjelman hyväksyminen parlamentin vastustuksesta huolimatta on osoitus demokratiavajeesta ja heikentää vakavasti parlamentin roolia sen pyrkiessä varmistamaan unionin kehitysyhteistyötavoitteiden tehokkaan täytäntöönpanon; vaatii tältä osin antamaan Euroopan parlamentille valvontavaltaa Euroopan kehitysrahastoon nähden toimielinten välisellä sitovalla sopimuksella Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 295 artiklan mukaisesti; korostaa, että komission olisi automaattisesti lähetettävä jäsenvaltioiden pysyville edustajille kehitysvaliokunnan johtopäätökset ohjelmaluonnosasiakirjoista;

5. panee merkille, että seuraavien viiden vuoden aikana myönnetään yhdennentoista Euroopan kehitysrahaston mukaiselle maaohjelmalle 200 miljoonaa euroa, jotta voidaan vähentää köyhyyttä ja edistää sosioekonomista kehitystä, torjua muuttoliikkeen perimmäisiä taloudellisia ja poliittisia syitä ja rahoittaa uusiutuvaan energiaan, energiatehokkuuteen ja talouden ohjaukseen liittyviä hankkeita; muistuttaa, että tällä määrällä täydennetään demokratiaa ja ihmisoikeuksia koskevan eurooppalaisen rahoitusvälineen kaltaisia muita yhteistyöaloja;

6. kehottaa komissiota varmistamaan, että myönnetty rahoitus ei hyödytä Eritrean hallitusta vaan että se kohdistetaan ehdottomasti Eritrean kansan kehitystä, demokratiaa, ihmisoikeuksia, hyvää hallintoa ja turvallisuutta sekä sanavapautta, lehdistön vapautta ja kokoontumisvapautta koskevien tarpeiden täyttämiseen; kehottaa EU:ta varmistamaan hiljattain sovitun avun ehdollisuuden ja sen, että maaohjelma tukee Eritreaa sen pyrkiessä toteuttamaan energiapolitiikassaan merkittävän muutoksen, jotta energia saadaan kaikkien saataville erityisesti maaseudulla, missä sähköä ei vieläkään ole; katsoo lisäksi, että maaohjelman hallinnollisessa komponentissa olisi keskityttävä voimakkaasti panemaan täytäntöön YK:n johdolla toteutetun ihmisoikeuksien yleisen määräaikaisarvioinnin suositukset;

7. muistuttaa, että ilman huoltajaa oleva alaikäinen on ennen kaikkea potentiaalisesti vaarassa oleva lapsi ja että pikemmin lastensuojelun kuin maahanmuuttopolitiikan on oltava jäsenvaltioiden ja EU:n keskeisenä periaatteena ilman huoltajaa olevia alaikäisiä koskevissa asioissa, jotta lapsen etua koskevaa perusperiaatetta voidaan noudattaa; muistuttaa, että kaikkia alle 18-vuotiaita on poikkeuksetta kohdeltava lapsina ja siten alaikäisinä; huomauttaa, että ilman huoltajaa olevat alaikäiset ja erityisesti tytöt ovat kaksi kertaa alttiimpia ongelmille ja vaikeuksille kuin muut alaikäiset;

8. vetoaa kansainväliseen yhteisöön ja Eritrean kehitysyhteistyökumppaneihin, jotta ne puuttuvat tilanteeseen ja painostavat Eritrean hallitusta sallimaan ulkomaisen avun heikossa asemassa oleville yhteisöille ennen kuin kriisi pahenee; kehottaa EU:ta

ryhtymään kiireellisiin ja tehokkaisiin toimiin, joilla parannetaan Eritrean kansan kykyä selviytyä El Niño -ilmiöstä, jotta voidaan varmistaa elintarviketurva, vedensaanti ja jätevesihuolto;

9. on edelleen hyvin huolissaan maan ihmisoikeustilanteesta; kehottaa jälleen Eritrean viranomaisia vapauttamaan välittömästi ja ehdoitta parlamentin jäsenet, toimittajat (mukaan luettuna Ruotsin kansalainen Dawit Isaak, josta ei ole kuultu vuoden 2005 jälkeen), poliittiset vangit ja mielipidevangit;

10. kehottaa komissiota vaatimaan Eritrean hallitukselta selvät takeet siitä, että se panee täytäntöön demokraattiset uudistukset ja varmistaa ihmisoikeuksien noudattamisen myös panemalla täytäntöön yleisen määräaikaisarvioinnin työryhmän 18. istunnossa esitetyt suositukset, jotka se hyväksyi 7. helmikuuta 2014; kehottaa hallitusta päästämään maahan YK:n ja Afrikan unionin riippumattomat asiantuntijat, kuten YK:n erityisraportoijan, ja sallimaan Eritrean ihmisoikeustilannetta käsittelevän tutkintakomission harjoittaa täysin valtuuksiaan ja tekemään yhteistyötä sen kanssa, myös julkistalouteen liittyvissä asioissa;

11. muistuttaa, että uskonnonvapaus on perusoikeus, ja tuomitsee voimakkaasti kaiken uskontoon perustuvan väkivallan tai syrjinnän;

12. on tyytyväinen Eritrean hallituksen toteuttamiin naisten sukuelinten silpomista torjuviin toimiin; kehottaa hallitusta yleisesti tehostamaan naisten oikeuksien edistämistä ja suojelua, mukaan lukien toimilla, joilla torjutaan haitallisia käytäntöjä, kuten lapsiavioliittoja sekä varhais- ja pakkoavioliittoja, ja lopettamaan rankaisemattomuuden seksuaalista väkivaltaa koskevissa tapauksissa; kehottaa Eritrean hallitusta kunnioittamaan yksinhuoltajanaisten vastuulla olevia kotitalouksia ja varmistamaan, että niitä tuetaan ja suojellaan;

13. tuomitsee Eritrean hallituksen käyttämän niin kutsutun diasporaveron, jota kerätään kiristyksen ja muiden laittomien keinojen avulla Eritrean ulkopuolella asuvilta maan kansalaisilta ja käytetään YK:n päätöslauselmien vastaisesti naapurimaissa toimivien aseellisten ryhmien rahoittamiseen ja siten alueen vakauden horjuttamiseen; kehottaa hallitusta lopettamaan yhteissyyllisyyttä koskevat toimintatavat, jotka kohdistuvat niiden henkilöiden perheenjäseniin, jotka välttelevät asepalvelusta, yrittävät paeta Eritreasta tai eivät maksa kahden prosentin tuloveroa, jonka hallitus on määrännyt Eritreasta pois muuttaneille;

14. vaatii Eritreaa allekirjoittamaan ja panemaan välittömästi täytäntöön kidutuksen ja muun julman, epäinhimillisen tai halventavan kohtelun tai rangaistuksen vastaisen YK:n yleissopimuksen ja noudattamaan täysin velvoitteitaan, jotka johtuvat kansalaisoikeuksia ja poliittisia oikeuksia koskevasta kansainvälisestä yleissopimuksesta ja Afrikan ihmisoikeuksien ja kansojen oikeuksien peruskirjasta, joissa kummassakin kielletään kidutus; panee huolestuneena merkille, että hallituksen valvonnalla rajoitetaan ankarasti julkisia ja yksityisiä toimijoita, yritykset mukaan luettuina; toteaa, että koska mitään julkista varainhoitoa tai kansallista talousarviota ei ole olemassa, talousarvion valvonta on mahdotonta ja että hallituksen harjoittamasta

keskuspankin valvonnasta johtuva taloudellisten varojen kierrätettävyys voi kannustaa tekemään sotilaallisia hankintoja ja lisätä näin terrorismia ja epävakautta alueella;

15. kehottaa Eritreaan investoivia kansainvälisiä yhtiöitä toimimaan niin, että ne kunnioittavat ihmisoikeuksien täyttä toteutumista eivätkä aiheuta vahinkoa;

16. kehottaa EU:n jäsenvaltioita tutkimaan PFDJ:n sekä sen monien eri osastojen, myös nuoriso-osaston, roolia ja kieltämään kaikenlaisen yhdistymisen ja toiminnan, jolla suoraan tuetaan valvonta- ja seurantatoimintaa Euroopassa, horjutetaan demokraattisia periaatteita ja oikeusvaltion periaatetta ja luodaan pelottelun ja kiristyksen toimintamalleja; kehottaa jäsenvaltioita toimiin diasporaveron lopettamiseksi ja tutkimaan taloudelliset transaktiot, jotka liittyvät mahdollisiin muihin maksuihin, joita Eritrean hallitukseen yhteyksissä olevat yhdistykset keräävät ulkomailla, ja suojelemaan kaikkien eritrealaisten pakolaisten täyttä turvapaikkaoikeutta Euroopassa;

17. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, AKT:n ja EU:n yhteiselle parlamentaariselle edustajakokoukselle, Afrikan unionin neuvostolle, Itä-Afrikan yhteisölle, YK:n pääsihteerille, komission varapuheenjohtajalle / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle sekä Eritrean viranomaisille.